

Det er vigtigt at præcisere, at der er tale om, at der af de besluttede myndigheder – først og fremmest lovgivningsmagten – kan vedtages visse undtagelser fra konkurrencebestemmelserne, når det handler om offentlig regulering, der er fastsat i lov eller udmøntes på anden vis af de udøvende myndigheder, men primært og principielt baseret på lov. Som et eksempel kan nævnes, at der er lovgivet om taxikørsel, der er lovgivet om amternes forpligtelse til at organisere den kollektive trafik, der er lovgivet om, at der skal være undtagelse for konkurrence på ombæring af post for breve op til 150 g. Der er altså tale om vedtaget offentlig regulering, hvor det accepteres, at konkurrencemyndighederne ikke kan gribe ind.

Hvorledes udmøntes det så i praksis? Ja, det udmøntes ved, at kommunerne – eller, hvis det f.eks. er buskørsel, amtet – afholder en licitation. De selskaber, der er billigst, får ordrene og udfører så for et nærmere angivet antal år kørslen i det pågældende amt, og på den måde løses den serviceopgave. Og dér er det altså hjemlet ved lov, hvorledes det skal foretages.

Som udgangspunkt er det ikke lovligt for en kommune at drive almindelig erhvervsvirksomhed. Der er begrænsninger, i hvert fald i den uskrevne retsregel, der kaldes kommunalfuldmagten. Det betyder altså, at det er inden for kommunalfuldmagts område, at kommunerne driver almen servicevirksomhed. Netop derfor vedtog Folketinget, at kommunerne skulle have mulighed for at drive erhvervsvirksomhed i konkurrence med private erhvervsvirksomheder i form af aktieselskaber. Det er jo netop en undtagelse, vedtaget ved lov, fra den generelle regel. Det siger i sig selv en hel masse om, at kommunerne ikke bare kan vedtage en særskilt offentlig regulering for områder, der ligger uden for kommunalfuldmagten.

Og det betyder, at der kan være behov for at præcisere – forstår jeg på ordførerne – hvad det er for områder, som man kan vedtage at regulere offentligt. Jeg vil gerne sige til de ordførere, der har været kritiske i forhold til, hvad det offentlige kan, og har spurgt, om det offentlige nu kan en hel masse mere, end det kunne før, at det er ikke tilfældet, tværtimod. Men der kan være behov for at præcisere grænserne for foretagsomhed, der har erhvervsmæssig karakter i kommunerne, og som man kan forestille sig undtaget fra konkurrencelovens bestemmelser.

Jeg må advare hr. Svend Erik Hovmand og fru Pernille Sams, der gør sig skyldige i en

alvorlig misforståelse, når de sammenblander spørgsmål om udliciteringsbestemmelser og konkurrencebestemmelser. Konkurrenceloven er tænkt at virke, hvor der er et marked, hvor der er flere, der byder på det; det er en antimonopollov. Når kommuner byder på en vare til andre kommuner eller kommuner har et aktieselskab, der konkurrerer med private virksomheder, så gælder konkurrencelovens bestemmelser. Det er meget vigtigt at holde fast i.

Det er ikke ensbetydende med, at en kommune ikke kan bestemme, at rengøringen på rådhuset skal udføres in house. Det har ikke noget med konkurrencelovens bestemmelser at gøre, ej heller med EU's konkurrencebestemmelser i Traktaten. Hvis man ønsker en anden politik på det område, hvis man ikke ønsker, at en kommune skal have mulighed for at bestemme, at rengøringen på rådhuset skal varetages af kommunens egen rengøringsorganisation, så er det ikke et spørgsmål om, at der skal være mulighed for konkurrence, altså et spørgsmål om konkurrencelovens bestemmelser, så er det et spørgsmål om, at man skal diskutere udbudsbestemmelser. Det har ikke noget med dette her lovforslag at gøre. Det er et spørgsmål om, man ønsker særlige bestemmelser for kommunens produktion til eget brug.

Det har ikke noget at gøre med, hvorledes markedet fungerer, eller om der er konkurrence på markedet. Men de misforståelser, der har været, håber jeg vi kan få rettet op undervejs.

Jeg synes, det er ærgerligt, at fru Pernille Sams har sagt under diskussionen, at der er tale om en særskilt mulighed for undtagelse for offentlige erhvervsvirksomheder. Det har intet som helst med offentlige erhvervsvirksomheder at gøre. Der foreligger en særskilt mulighed for, at de besluttede organer, de folkevalgte organer, kan vedtage at undtage visse ting som f.eks. affaldsindsamling i en kommune, men denne undtagelse er ikke målrettet mod en offentlig virksomhed. Jeg ved godt, at det mange steder er kommunen, der varetager opgaven, men der kan lige så godt være aftalt en licitation, hvor private virksomheder varetager dette offentligt regulerede affaldsindsamlingsmarked i X-købing Kommune i 5 år, og dermed har myndighederne ingen mulighed for indgreb.

Så er der spørgsmålet, som blev rejst af hr. Svend Erik Hovmand, og jeg tror også af andre, om bindende videresalgspriser for bøger og tidsskrifter. Her vil jeg blot sige: Med den gældende konkurrencelovs bestemmelser er det